

«Γλώσσα: Πολύτιμη και αναγκαία!»

Πρόσφατα παρακολουθήσαμε ένα ντοκιμαντέρ με θέμα «Η αξία της γλώσσας». Αναμφισβήτητα, η γλώσσα δεν είναι μόνο λέξεις· είναι, κυρίως, έννοιες. Είναι σκέψη, ιστορία, ακρογωνιαίος λίθος ατομικής και συλλογικής αυτογνωσίας, παράγοντας κοινωνικοποίησης. Με μια λέξη, είναι πολιτισμός! Επιθυμώντας, λοιπόν, να συνεισφέρουμε στο φιλόδοξο εγχείρημα ευαισθητοποίησης του σύγχρονου νέου, θα αναπτύξουμε μερικά επιχειρήματα που πιστοποιούν την αξία της γλώσσας.

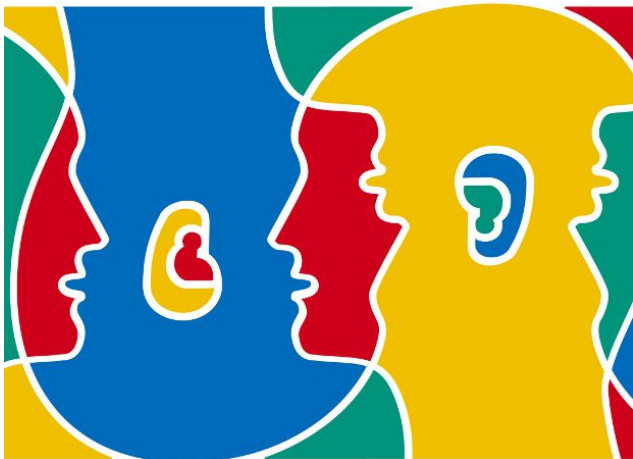
Αναντίρρητα, η προσφορά της γλώσσας είναι ανεκτίμητη, καθώς αναβαθμίζει το πνευματικό επίπεδο του ανθρώπου. Γλώσσα και σκέψη συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους. Η σκέψη μας παίρνει υπόσταση όταν εκφραστεί με το λόγο και επομένως, όσο καλλιεργεί το λόγο του ο άνθρωπος, τόσο κινητοποιεί το πνεύμα του. Αντίστροφα, όσο πιο καλλιεργημένος είναι, τόσο εξυψώνει το λόγο του. Με την καλλιέργεια της γλώσσας, το άτομο οξύνει την κριτική του σκέψη και γενικότερα αναπτύσει τις νοητικές του ικανότητες, απελευθερώνει το πνεύμα του από καθετί που το δεσμεύει κατακτώντας έτσι την πνευματική του ελευθερία και κατανοεί τον κόσμο γύρω του, αφού η γλώσσα είναι «ένας τρόπος σύλληψης, οργάνωσης και έκφρασης του κόσμου». Συνάμα, ικανοποιεί τη φιλομάθεια και διευρύνει τους γνωστικούς ορίζοντες του. Ως εκ τούτου, η γλώσσα αποτελεί μέσο πνευματικής καλλιέργειας και ταυτόχρονα «εργαλείο» αναχαίτισης της χειραγώγησης που επιχειρείται από έντεχνους μηχανισμούς προπαγάνδας, οι οποίοι μαζοποιούν τον άνθρωπο, υπονομεύοντας την προσπάθειά του να κρίνει και να αξιολογεί πρότυπα και αξίες. Αδιαμφισβήτητα, λοιπόν, η γλώσσα αποτελεί βασικό παράγοντα της πνευματικής ανάπτυξης του ανθρώπου.

"Τα όρια της γλώσσας μου είναι τα όρια του κόσμου μου"
Λούντβιχ Βίγκενσταϊν

Αναμφίβολα, εξίσου σημαντικό στοιχείο, για την αιτιολογική προσέγγιση του φαινομένου, αποτελεί η επίτευξη της κοινωνικοποίησης του ατόμου. Μαθαίνοντας τη γλώσσα της ομάδας στην οποία ανήκει κάποιος, εντάσσεται αρμονικά σε αυτή υιοθετώντας τις ιδέες, τις αντιλήψεις και τους στόχους της. Συνεπώς, καθώς βασική λειτουργία της γλώσσας είναι η επικοινωνία, ο άνθρωπος χάρη σε αυτή αναπτύσσει τις διαπροσωπικές του σχέσεις και δημιουργεί δεσμούς φιλίας, αγάπης και αλληλεγγύης, ενώ με τον διάλογο επιλύει ειρηνικά τις διαφορές του με τους άλλους, συμβάλλοντας στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής. Σημαντική είναι, καταληκτικά, η προσφορά της γλώσσας στην εξασφάλιση επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των λαών. Οι λαοί μπορούν να ανταλλάσουν πολιτιστικά στοιχεία χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ιδιαιτερότητά τους, να αναζητούν λύσεις σε κοινά προβλήματα και να θέτουν κοινούς στόχους με ένα πνεύμα αλληλοκατανόησης και ανεκτικότητας, θέτοντας βάσεις για την αρμονική και απρόσκοπτη συμβίωση όλων. Χωρίς αμφιβολία, μέσω της γλώσσας καλλιεργείται ένα πνεύμα ομαδικότητας και συνεργασίας που συντελεί στην εύρυθμη λειτουργία του συνόλου, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των σύγχρονων μεγαλουπόλεων (όπου οι ανθρώπινες σχέσεις είναι αφυδατωμένες) και του ατομοκεντρισμού.

Γλώσσα μεν ανόστεος, οστέα δε βλάπτει (Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει)

Κατά κοινή ομολογία, με τη γλώσσα το άτομο εκφράζει τα συναισθήματά του και εξωτερικεύει τις μύχιες σκέψεις και επιθυμίες του. Η επικοινωνία με τον συνάνθρωπο δεν αποτελεί απλή ανταλλαγή πληροφοριών, αλλά βαθύτερη ψυχική επαφή. Καθώς εκδηλώνει τα συναισθήματά του και μοιράζεται με τους γύρω του πόθους και αγωνίες, βγαίνει από τα στενά πλαίσια του εαυτού του και βιώνει την πληρότητα και την ολοκλήρωση που προσφέρει η κοινωνική συμβίωση. Επιπλέον, ενσταλάζει στον άνθρωπο τη σημασία των ιδανικών, αφού με όχημα τη γλώσσα διασώζονται διαχρονικές αξίες, όπως η δικαιοσύνη και η ανθρωπιά. Εξάλλου, η γλώσσα ενισχύει την υπευθυνότητα, την πειθαρχία και την κάθαρση από πάθη μέσω της έκφρασης απόψεων και της κριτικής αλλά και με τους κανόνες που τη διέπουν. Παράλληλα, μέσω αυτής εκφράζονται συναισθήματα, τα οποία αγγίζουν τον εσωτερικό κόσμο των ανθρώπων και μπορούν να εξευγενίσουν την ψυχή τους, να τον ωθήσουν σε αγωνιστική δράση σε μια εποχή αναλγησίας και έντονης ηθικής κρίσης. Επομένως, η γλώσσα είναι ένα ηθοπλαστικό εργαστήρι, ιδίως αν αναλογιστούμε το πνεύμα της χυδαίας υλοφροσύνης που χαρακτηρίζει την κεφαλαιοκρατική κοινωνία μας.

<https://images.app.goo.gl/heBahcN5vh1uUrcy5>

Αδρομερώς, η αξία της γλώσσας γίνεται διακριτή σε όλες τις εκφάνσεις και τους τομείς της ζωής μας. Είναι πηγή δημιουργικότητας, αποτελεί αξία ηθικοπνευματική, στέκει ως πυλώνας της εθνικής φυσιογνωμίας, φέρνει, απλά, στον κόσμο την ελευθερία και τον πολιτισμό. Συνεπώς, κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος επιβάλλεται να επιδείξει υπευθυνότητα, σεβασμό και προτεραιότητα στην εκμάθηση της μητρικής -και όχι μόνο- γλώσσας, αλλά και στην προστασία της.

Μαρκάκη Μαρίνα Β2
Πλατάκη Αναστασία Β3
Σιδηρόπουλος Ραφαήλ Β3
Χαλκιαδάκη Χρύσα Β3